

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Škaja vsak četrtik in volja s poštnino vred in v Mariboru s poštljanjem na dom za celo leto 3 glid., za pol leta 1 glid. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravnitva v dijaškem sementišču (Enachensemtuar). — Določilni tiskovnega društva dohitevajo list brez posebno naročilne.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velkem trgu po 5 kr. — Rokopisni se ne vračajo, tiskovni listi se ne sprejemajo. Za osvetila se plačuje od vsakega vrstiča, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

„Slov. Gospodar“ svojim prijateljem!

Na slovenskih tleh hočemo Slovenci kot gospodarji živeti ter zmiraj ostati verni katoličani, zvesti Avstrijani. Napredovati hočemo na verske in narodne podlagi; uživati hočemo popolno enakopravnost z Nemci, Italijani in Madjari. Zato borimo se neprestano, dokler ne zmagamo.

Kot orožje služi nam na Štajerskem v prvej vrsti naš tednik: „Slovenski Gospodar“; uže celih 18 let. Z njegovo pomočjo smo zlasti kmetske ljudi predramili k narodni zavesti. Dokaz zadnje volitve, ki so bile slayne zmage Slovence, strahovit polom liberalcem, ošabnim tujcem in sploh nemškutarjem in nemčurjem. Tem je „Gospodar“ pravi strup.

Kaj čudo tedaj, ako se kakor razdraženi sršeni neprestano zaletavajo v ta list in njegove urednike in izdatelje? Ugonobiti, uničiti ga strežejo, to pa s pomočjo večnih tožeb in pravd. Tri leta neprestano je „Gospodar“ tožen. Pred sodnijo je moralo uže vse: od zadnjega stavca v Leonovej tiskarni do glavnega urednika in še celo do predsednika tiskovnemu društvu, eden izmej odgovornih urednikov je moral 6 tednov v zapor, stroškov smo imeli več, kakor — 1200 fl. Toda ves srd, jeza, napor sovražnikov bil je zastonj. List ni uničen. „Slovenski Gospodar“ nastopi z novim letom svoj 19. letnik, krepek in neustrašen, kakor prej. —

Z ozirom na to prosimo vse svoje prijatelje, naročnike, naj storijo tudi svojo narodno dolžnost. List in možje, ki se zanj žrtvujejo narodu v korist in rešenje, zaslužijo tudi, da jim narod daje potrebne podpore in zaslobe. Naj torej blagovolijo stari društveniki tiskovnemu društvu zvesti ostati pa novi pristopiti, da nadomestijo, katere nam je nemila smrt pobrala. Vrhu tega prosimo, naj domoljubi skrbijo, da se list mej prostim ljudstvom zmiraj

dalje širi. Nobena občina slovenska bi ne smela brez njega biti.

Podkrepljena bodi domoljubna prošnja z ozirom na bližajoče se volitve v državni zbor. Te bodo velevažne in v marsičem za Slovence odločilne. Nasprotniki bodo še enkrat se porobu stavili in zlasti v okrajih mariborskem, slov. bistrškem, konjiškem, slov. graškem in mahrenberškem Slovence premagati skušali. To jim moramo zabraniti. Na delo torej, dragi domoljubi!

Društvenina znaša 5 fl., naročnina 3 fl., za celo leto, 1 fl. 60 kr. za pol leta, 80 kr. za četrt leta. Izhajal bo kakor do sedaj z dvema prilogama.

Vse za vero, dom, cesarja.

† Lineški škof umrl.

V soboto 29. t. m. so nemški katoličani avstrijski zgubili svojega najboljšega škofa. Umrl je namreč v Linci na gornjem Avstrijskem preslavni škof Franc Jožef Rudigier. Ranjki porodil se je v Predarlškem l. 1811. V mešnika posvečen l. 1835 bil je zaporedom bogoslovni profesor v Briksnu na Tirolskem, c. kr. dvorni kaplan in vodja višjega duhovnega zavoda pri sv. Avguštinu na Dunaji, prošt v Innichu na Tirolskem, kanonik v Briksnu in l. 1852 škof v Linci.

Meseca oktobra t. l. se je svitli cesar vozil po novejši Arlskeji železnici. Ugledavši rojstni kraj Rudigierjev reče: „ta je veleizvrsten škof“. In ko je pretečeni mesec škof nevarno zbolel, pretresla je ta novica katoličane po celem Avstriji in tudi drugod. Še liberalci so se zanimali za njegovo bolezen. Uzrok temu je, ker je Rudigier bil najpogumnejši škof in prvoboritelj zoper brezverni liberalizem in freimaurerstvo. Bog mu je naklonil redko srečo, da je še gledal zmago svojo.

L. 1854 položil je 8. dec. temeljni kamen za brezmadežnej Devici Mariji posvečeno stolno